

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О НАУЧНОИСТРАЖИВАЧКОЈ ДЕЛАТНОСТИ

Члан 1.

У Закону о научноистраживачкој делатности („Службени гласник РС”, бр. 110/05, 50/06 – исправка и 18/10), у члану 9. став 3. мења се и гласи:

„Стратегија се доноси за период од најмање пет година, а највише десет година, а измене Стратегије врше се по поступку предвиђеном за њено доношење.”

Члан 2.

Члан 10. мења се и гласи:

„Општи интерес у научноистраживачкој делатности, у смислу овог закона, остварује се путем програма од општег интереса за Републику.

Програми од општег интереса за Републику јесу:

- 1) Програм основних истраживања и основних усмерених истраживања;
- 2) Програм истраживања у области технолошког развоја;
- 3) Програм трансфера знања и технологија и подстицања примене резултата научноистраживачког рада;
- 4) Програм дугорочних истраживања од националног и стратешког интереса за Републику Србију;
- 5) Програм научноистраживачког рада Српске академије наука и уметности и Програм научноистраживачког рада Матице српске;
- 6) Програм обезбеђивања и одржавања научноистраживачке опреме и простора за научноистраживачки рад;
- 7) Програм суфинансирања изградње станова за потребе младих истраживача и научника у Републици Србији;
- 8) Програм међународне научне сарадње од значаја за Републику;
- 9) Програм научноистраживачког рада центра изузетних вредности;
- 10) Програм подстицања и стипендирања младих и надарених за научноистраживачки рад;
- 11) Програм усавршавања кадрова за научноистраживачки рад;
- 12) Програм пројектног суфинансирања докторских академских студија;
- 13) Програм набавке научне и стручне литературе из иностранства и приступа електронским научним и стручним базама података;
- 14) Програм издавања научних публикација и одржавања научних скупова;
- 15) Програм подстицања активности научних и научно-стручних друштава, с циљем промоције и популаризације науке и технике и старања о очувању научне и технолошке баштине, као и суфинансирања програмских активности специјализованих организација и удружења која се баве додатним

образовањем и усавршавањем талентованих ученика и студената за бављење научноистраживачким радом;

16) програми предвиђени Стратегијом, као и други програми предвиђени овим законом.

Програме из става 2. тач. 1)-4) и 6)-16) овог члана утврђује министар надлежан за научноистраживачку делатност (у даљем тексту: министар), уз претходно прибављено мишљење Националног савета за научни и технолошки развој, а програме из става 2. тачка 5) овог члана утврђује надлежни орган Српске академије наука и уметности, односно Матице српске.

Програми из става 2. овог члана, по правилу, доносе се за период од пет година, а Програм из тачке 1) реализује се у периоду до пет година, Програм из тачке 2) реализује се у периоду до четири године, Програм из тачке 3) реализује се у периоду до једне године, а Програм из тачке 4) реализује се у периоду до десет година. Програме из тач. 1) и 2) утврђује министар за сваки нови циклус истраживања. Ако се програми из тач. 1) и 2), због објективних околности не реализују у утврђеним роковима, министар може одлуком продужити реализацију програма највише за једну годину реализације.

За реализацију програма из става 2. овог члана, тач 1)-4) и тач 6)-16) Министарство расписује јавни конкурс, а остваривање и финансирање програма почиње, по правилу, почетком календарске године.”

Члан 3.

У члану 13. ст. 1, 2, 3, 4. и 5. мењају се и гласе:

„Национални савет има председника и тринаест чланова, из реда академика, истраживача у звању научног саветника и редовног професора универзитета и привредника.

Председника и чланове Националног савета именује и разрешава Влада, у складу са овим законом.

Влада именује председника Националног савета из реда редовних професора универзитета и научних саветника, на предлог министра.

У Национални савет Влада именује: три члана у звању научног саветника запослена у институтима, са листе кандидата коју предлаже Заједница института Србије, три члана у звању редовног професора запослена на универзитетима, са листе кандидата коју предлаже Конференција универзитета Србије, два члана на предлог Српске академије наука и уметности, једног члана на предлог Матице српске, једног члана у звању научног саветника или редовног професора у војној - научноистраживачкој установи Министарства одбране и Војске Србије на предлог Министарства одбране и три члана из реда истакнутих привредника са листе кандидата коју предлаже Привредна комора Србије.

Листе кандидата које предлажу Заједница института Србије, Конференција универзитета Србије и Привредна комора Србије садрже најмање троструко већи број кандидата од броја из става 4. овог члана које Влада именује у Национални савет. Листе кандидата садрже: име и презиме кандидата, научно, односно наставно звање, функцију, имејл адресу, контакт телефон, организацију запослења, краћу научну, односно пословну биографију и област науке којом се бави.”

У ставу 7. после речи: „води се рачуна о” додају се речи: „родној равноправности и”.

Став 10. мења се и гласи:

„Мандат председника и чланова Националног савета траје пет година.

Председник и чланови Националног савета могу се именовати највише два пута, с тим што се први мандат рачуна од именовања у складу са овим законом.”

Став 11. мења се и гласи:

„Влада може разрешити члана Националног савета и пре истека мандата, и то:

- 1) на лични захтев;
- 2) ако не испуњава дужности члана Националног савета или нередовно долази на седнице или својим поступцима повреди углед те дужности;
- 3) на образложен захтев овлашћеног предлагача, односно надлежног органа Заједнице института Србије, Конференције универзитета Србије, Српске академије наука и уметности, Матице српске, Министарства одбране, Привредне коморе Србије и министарства надлежног за послове научноистраживачке делатности.”

Члан 4.

У члану 14. став 1. после тачке 2) додају се тач. 2а), 2б) и 2в) које гласе:

„2а) припрема и доставља Министарству извештај о оствареним резултатима и о укупној реализацији Стратегије;

2б) подноси иницијативу Министарству за измену Стратегије;

2в) утврђује и предлаже министру листу кандидата за чланове матичних научних одбора која садржи двоструко већи број чланова од оног који ће се именовати одлуком министра, после спроведеног јавног позива; ”.

Тачка 5) мења се и гласи:

„5) даје претходно мишљење на акт о избору, вредновању и финансирању Програма основних истраживања и усмерених основних истраживања, Програма истраживања у области технолошког развоја, Програма трансфера знања и технологија и подстицања примене научноистраживачких резултата научноистраживачког рада и Програма дугорочних истраживања од националног и стратешког интереса за Републику Србију;”.

Члан 5.

У члану 19. став 2. мења се и гласи:

„Захтев за акредитацију могу поднети научноистраживачке организације, са својством правног лица, и то: институти, факултети, универзитети, високошколске установе за потребе полицијског образовања, научноистраживачке организације из области одбране и Војске Србије и центри изузетних вредности.”

После става 2. додају се нови ст. 3. и 4. који гласе:

„Захтев за акредитацију центра изузетних вредности који је у саставу научноистраживачке организације, без својства правног лица, подноси научноистраживачка организација у чијем је саставу центар изузетних вредности.

За научноистраживачке организације из области одбране и Војске Србије, које немају својство правног лица, захтев за акредитацију подноси министарство надлежно за послове одбране.”

Досадашњи ст. 3-15. постају ст. 5-17.

Члан 6.

Члан 24. мења се и гласи:

„Матични научни одбор има најмање седам, а највише 15 чланова, у зависности од тога за коју се научну област, грану или дисциплину образује.

Председник, заменик председника и чланови матичног научног одбора су истраживачи у звању научног саветника или редовног професора универзитета.

Министарство расписује јавни позив за предлагање кандидата за чланове матичних научних одбора.

Јавни позив, поред рока за достављање предлога кандидата, садржи и следеће податке: име и презиме кандидата, научно, односно наставно звање, организацију запослења, имејл адресу, контакт телефон, краћу научну биографију и област науке којом се кандидат за члана матичног научног одбора бави.

Право да предлажу кандидате за чланове матичних научних одбора имају научна и наставно-научна већа научноистраживачке организације и истраживачи у научном, односно наставном звању.

После спроведеног јавног позива, чланове матичних научних одбора именује министар са листе кандидата коју је утврдио Национални савет.

Приликом именовања чланова матичних научних области води се рачуна о родној равноправности и равномерној заступљености научних грана и дисциплина у оквиру научне области, као и о компетентности истраживача за научну област, грану и дисциплину за коју се образује матични научни одбор.

Мандат председника, заменика председника и чланова матичних научних одбора траје пет година.

Председника и заменика председника матичног научног одбора бирају чланови матичног научног одбора, већином гласова свих чланова матичног научног одбора.

Министар може разрешити председника и члана матичног научног одбора, и пре истека мандата из става 8. овог члана, и то: на лични захтев, ако не долази редовно на седнице или ако прекрши пословник о раду матичног научног одбора.”

Члан 7.

У члану 25. став 1. тачка б) мења се и гласи:

„б) предлаже члана у Комисију за утврђивање предлога годишње листе категорисаних часописа;”.

Члан 8.

У члану 27. тачка б) речи: „из члана 10. став 2. тач. 1)-3)” замењују се речима: „из члана 10. став 2. тач. 1)-4)”.

После тачке б) додају се тач. ба) и бб) које гласе:

„6а) образује Комисију за утврђивање предлога годишње листе категорисаних часописа (у даљем тексту: Комисија). Чланове Комисије именује министар тако што сваки матични научни одбор предлаже свог представника, из реда чланова матичног научног одбора. Председника Комисије именује министар из реда чланова које су предложили матични научни одбори. Приликом именовања чланова Комисије води се рачуна о равномерности заступљености научних области и о родној равноправности;

6б) доноси акт о утврђивању годишње листе категорисаних часописа, на предлог Комисије из тачке 6а) овог члана;”.

Тачка 7) мења се и гласи:

„7) води Регистар научноистраживачких организација и Регистар истраживача, који су део електронске базе података, у складу са овим законом”.

Члан 9.

У члану 27а став 9. брише се.

Члан 10.

У члану 27б став 1. тачка 6) брише се.

Члан 11.

У члану 27г после става 2. додаје се нови став 3. који гласи:

„Два члана управног одбора Центра из реда запослених, бирају се већином гласова свих запослених у Центру.”

Досадашњи ст. 3-12 постају ст. 4-13.

Члан 12.

У члану 30. став 1. тачка 3) реч: „интегрисани” брише се.

Члан 13.

У члану 35. став 4. мења се и гласи:

„Када је оснивач института Република, акт о оснивању и укидању института доноси Влада. Када је оснивач института аутономна покрајина или јединица локалне самоуправе, акт о оснивању и укидању института доноси надлежни покрајински орган, односно надлежни орган јединице локалне самоуправе.”

„Институт од националног значаја за Републику Србију

Члан 14.

У члану 46а став 1. мења се и гласи:

„Институт од националног значаја за Републику Србију (у даљем тексту: институт од националног значаја) је врхунска научноистраживачка установа од посебног националног значаја за једну или више сродних научних области која обавља истраживања од приоритетног значаја за научни, образовни, културни и укупни друштвено-економски развој Републике Србије.”

У ст. 2, 3. и 4. речи: „национални институт” у одређеном падежу замењују се речима: „институт од националног значаја” у одговарајућем падежу.

Члан 15.

Члан 46б мења се и гласи:

„Статус института од националног значаја може стећи научни, односно истраживачко-развојни институт, на начин и под условима прописаним овим законом.

Акт о стицању статуса института од националног значаја доноси Влада.

Институт који је стекао статус института од националног значаја уписује се у Регистар научноистраживачких организација Министарства.

Институт који је, у складу са овим законом, стекао статус института од националног значаја, уз назив института уноси и ознаку: „Институт од националног значаја за Републику Србију”.

Институт од националног значаја има органе у складу са овим законом.

Институт од националног значаја финансира се у складу са овим законом.”

Члан 16.

Члан 46в мења се и гласи:

„Статус института од националног значаја може стећи научни, односно истраживачко-развојни институт, ако поред услова из члана 46а ст. 1. и 2. овог закона, испуњава и следеће услове:

1) да је уписан у Регистар научноистраживачких организација Министарства;

2) да га је основала Република и да послује средствима у јавној својини;

3) да обавља истраживања из научне области за коју је основан, најмање 20 година пре подношења пријаве (захтева) за акредитацију за стицање статуса института од националног значаја за Републику Србију;

4) да има дугорочни програм научноистраживачког рада, усаглашен с циљевима и приоритетима који су утврђени Стратегијом;

5) да резултатима научноистраживачког рада доприноси развоју науке, односно доприноси општем фонду знања, као и развоју технологије;

6) да има успостављену и развијену међународну научну сарадњу;

7) да у дужем временском периоду остварује међународно признате научне резултате;

8) да има у радном односу са пуним радним временом најмање 50 истраживача у научним, односно наставним звањима, компетентних за област науке или научне дисциплине којима се бави;

9) да има програм развоја образовног и научноистраживачког подмлатка;

10) да има одговарајући простор, опрему и друга средства за остваривање програма од општег интереса и приоритетних програма који су утврђени Стратегијом;

11) да има научно-информативну документацију или библиотечко-информациони центар.”

Члан 17.

Члан 46г мења се и гласи:

„Институт од националног значаја подлеже поступку акредитације (редовни и ванредни поступак), у складу са овим законом.

Захтев за акредитацију ради стицања статуса института од националног значаја може поднети научни, односно истраживачко-развојни институт који је уписан у Регистар научноистраживачких организација Министарства.

Испуњеност услова прописаних овим законом и актом којим се уређује вредновање научноистраживачког рада и поступак акредитације утврђује Одбор за акредитацију научноистраживачких организација и доноси одлуку о акредитацији института ради стицања статуса института од националног значаја.

На основу позитивне одлуке о акредитацији, а на предлог Министарства, Влада доноси акт о стицању статуса института од националног значаја.

Статус института од националног значаја, институт може изгубити ако престане да испуњава услове прописане овим законом, односно ако Одбор за акредитацију у редовном или ванредном поступку донесе негативну одлуку о акредитацији тог института.

Акт о одузимању статуса института од националног значаја доноси Влада, на предлог Министарства.

Акт Владе о стицању или одузимању статуса института од националног значаја објављује се у „Службеном гласнику Републике Србије.”

Члан 18.

У члану 48. речи: „национални институт” замењују се речима: „институт од националног значаја”.

Члан 19.

У члану 53. став 1. речи: „националном институту” замењују се речима: „институту од националног значаја”.

После става 4. додају се ст. 5. и 6. који гласе:

„Институт чији је оснивач аутономна покрајина, јединица локалне самоуправе, домаће и страно правно и физичко лице има органе утврђене овим законом.

У научноистраживачким организацијама из области одбране и Војске Србије органи института формирају се у складу са Законом о одбрани и Законом о Војсци Србије.”

Члан 20.

У члану 54. став 2. мења се и гласи:

„У научном и истраживачко-развојном институту већину чланова управног одбора које одређује Влада, као своје представнике морају чинити истраживачи у научним, односно наставним звањима, компетентни за област науке којом се институт бави.”

После става 2. додаје се нови став 3. који гласи:

„У институту од националног значаја председник и чланови управног одбора су истраживачи у звању научног саветника или редовног професора

универзитета, компетентни за област науке или научне дисциплине којима се институт бави.”

Досадашњи ст. 3-7. постају ст. 4-8.

Члан 21.

У члану 56. ст. 2. и 3. мењају се и гласе:

„Директор се именује на основу јавног конкурса. Мандат директора траје четири године и може се именовати највише два пута у научној каријери у истом институту.

За директора научног и истраживачко-развојног института може бити именовано лице у научног или наставном звању, а за директора института од националног значаја може бити именовано лице у звању научни саветник или редовни професор универзитета.”

После става 8. додају се нови ст. 9. и 10. који гласе:

„Управни одбор, на основу претходне сагласности Министарства, доноси одлуку о именовању директора института и датуму ступања на дужност, у року од 15 дана од дана пријема акта о давању претходне сагласности.

Управни одбор је дужан да распише јавни конкурс за директора института, најмање три месеца, пре истека мандата директора института.”

Досадашњи ст. 9-15. постају ст. 11-17.

После досадашњег става 15. који постаје став 17. додаје се став 18. који гласи:

„Управни одбор подноси Министарству предлог за разрешење директора са образложењем и потребним доказима и документацијом који поткрепљују разлоге за разрешење директора института и мишљењем научног већа института, осим када се директор разрешава на лични захтев.”

Члан 22.

После члана 56. додаје се члан 56а који гласи:

„Члан 56а

Директор института који је организован као установа:

- 1) представља и заступа институт;
- 2) организује и руководи радом института;
- 3) стара се о законитости и одговоран је за законит рад института;
- 4) извршава одлуке управног одбора института;
- 5) стара се о спровођењу научноистраживачке делатности и о укупном раду института;
- 6) одговоран је за финансијско-материјално пословање института;
- 7) доноси акт о организацији и систематизацији радних места у институту и друге опште акте, у складу са законом и статутом института;
- 8) одлучује о правима и обавезама запослених у институту, у складу са законом којим се уређује рад и овим законом.”

Члан 23.

У члану 57. став 1. мења се и гласи:

„Када директору института истекне мандат од четири године на који је именован, а управни одбор по расписаном јавном конкурс у није предложио кандидата за директора института или када је директор разрешен дужности пре истека мандата или када Министарство одбије да да претходну сагласност на одлуку управног одбора института којом се предлаже директор института, управни одбор, уз сагласност Министарства, именује вршиоца дужности директора на период од шест месеци и у том року управни одбор је дужан да расписује јавни конкурс и именује директора института.”

Став 4. мења се и гласи:

„За вршиоца дужности директора научног и истраживачко-развијног института може бити именовано лице у научног, односно наставног звању, а за вршиоца дужности директора института од националног значаја може бити именовано лице у звању научног саветника или редовног професора универзитета.”

Члан 24.

У члану 58. став 2. речи: „националном институту” замењују се речима: „институту од националног значаја”.

Став 7. брише се.

У ставу 8. који постаје став 7. речи: „националног института” замењују се речима: „института од националног значаја”.

Члан 25.

У члану 59. став 1. тачка 7) мења се и гласи:

„7) даје мишљење управном одбору о кандидатима за директора научног, истраживачко-развијног института и института од националног значаја, као и мишљење о разрешењу директора наведених института;”.

Члан 26.

У члану 60. став 2. брише се.

Члан 27.

У члану 62. став 6. мења се и гласи:

„Облик и начин вођења регистара из става 1. овог члана, као и поступак уписа и брисања из тих регистара прописује министар.”

После става 6. додају се нови ст. 7. и 8. који гласе:

„У Регистру научноистраживачких организација води се евиденција о следећим подацима: назив, односно пословно име научноистраживачке организације, адреса научноистраживачке организације, матични број, врста научноистраживачке организације, облик организовања, односно правна форма, научна област којом се научноистраживачка организација бави, број и датум акта о акредитацији научноистраживачке организације, датум уписа научноистраживачке организације у Регистар научноистраживачких организација и напомене о статусним променама научноистраживачке организације, износ средстава којима се на годишњем нивоу финансира научноистраживачка организација из средстава буџета Републике Србије по свим основама.

У Регистру истраживача води се евиденција о следећим подацима: име и презиме истраживача, име једног родитеља, пол, јединствени матични број грађана, број пасоша за стране држављане, идентификациони број истраживача, научно или наставно звање, датум стицања звања и институција у којој је стечено, научноистраживачка организација у којој је истраживач запослен и адреса пребивалишта, листа научних публикација, патената и техничких решења које је истраживач остварио у свом научноистраживачком раду.”

Досадашњи став 7. који постаје став 9. мења се и гласи:

„Регистри из става 1. овог члана део су електронске базе података коју води Министарство у складу са овим законом. Подаци из регистара су отворени подаци, јавно доступни на интернет презентацији Министарства у машински обрадивом облику за коришћење и даље објављивање. Од података из Регистра истраживача доступни су јавности сви подаци осим података о полу, јединственом матичном броју грађанина и броју пасоша за стране држављане.”

Члан 28.

Члан 63. мења се и гласи:

„Министарство образује базе података у оквиру реализације програма утврђених у члану 10. овог закона. Ове базе садрже податке о научним резултатима истраживача и пројеката који се реализују у оквиру програма, а на основу којих се врши евалуација научне успешности и одређује финансирање. У бази истраживача ангажованих у реализацији програма утврђених у члану 10. овог закона води се евиденција о следећим подацима: име и презиме истраживача, идентификациони број истраживача, научно или наставно звање, научноистраживачка организација у којој је истраживач запослен, шифре пројеката на којима је истраживач ангажован, остварене научне публикације, патенти, техничка решења и сл. У бази пројеката који се реализују у оквиру програма води се евиденција о следећим подацима: име и презиме, идентификациони број истраживача и звање руководиоца пројекта, научноистраживачка организација која је носилац пројекта, апстракт пројекта са подацима о научном значају и примењивости истраживања која се спроводе, списак научноистраживачких организација и истраживача ангажованих на пројекту (име и презиме, научно или наставно звање, идентификациони број истраживача), листа научних публикација, патената, техничких решења и сл. остварених током реализације пројекта и евиденција о износу средстава на годишњем нивоу којим је пројекат финансиран из буџета Републике Србије.

Базе података из става 1. овог члана део су електронске базе података коју води Министарство, у складу са овим законом. Подаци из база су отворени подаци, јавно доступни на интернет презентацији Министарства у машински обрадивом облику за коришћење и даље објављивање.”

Члан 29.

У члану 66. став 1. мења се и гласи:

„Подаци из Регистра научноистраживачких организација и Регистра истраживача су отворени подаци, јавно доступни на интернет презентацији Министарства у машински обрадивом облику за коришћење и даље објављивање. Од података из Регистра истраживача доступни су јавности сви подаци осим података о полу, јединственом матичном броју грађанина и броју пасоша за стране држављане.”

Члан 30.

У члану 70. ст. 1, 2. и 3. мењају се и гласе:

„Звање истраживач-приправник стиче кандидат који има завршен други степен академских студија који му омогућава упис на докторске академске студије, са просечном оценом најмање (8) и има уписане докторске студије. Истраживач- приправник бира се на период од три године, без права на реизбор, а звање стиче одлуком научног већа института, односно наставно-научног већа факултета, на основу извештаја комисије коју је то веће именовало.

Звање истраживач-сарадник може стећи кандидат који је у статусу студента докторских академских студија, има пријављену тему докторске дисертације, а који је претходне степене студија завршио са укупном просечном оценом најмање осам (8), бави се научноистраживачким радом и има бар један објављен рецензиран научни рад. Истраживач-сарадник бира се на период од четири године, без права на реизбор, а звање стиче одлуком научног већа института или наставно-научног већа факултета, на основу извештаја комисије коју је то веће именовало.

Истраживач-сарадник је у обавези да у року утврђеним прописима о високом образовању заврши докторске академске студије и има објављене научне радове.”

Став 4. брише се.

У ставу 6. који постаје став 5. тачка 8) после речи: „руковођење пројектима” додају се речи: „подпројектима или пројектним задацима”, а речи: „и учешће у извођењу магистарских теза или докторских дисертација” бришу се.

У ставу 7. који постаје став 6. тачка 8) после речи: „руковођење пројектима”, додају се речи: „или подпројектима”.

Досадашњи став 8. постаје став 7.

У ставу 9. који постаје став 8. речи: „из става 8.” замењују се речима: „из става 7.”

Члан 31.

У члану 76. став 1. мења се и гласи:

„Извештај комисије садржи: име и презиме кандидата за избор у научно звање, податке о садашњем и претходном запослењу, преглед стручног и научног рада, оцену научног и стручног рада кандидата за претходни изборни период, оцену о томе да ли су испуњени услови за стицање научног звања, као и предлог научног већу за одлучивање.”

Члан 32.

У члану 81. став 1. мења се и гласи:

„Извештај комисије садржи: име и презиме кандидата за избор у истраживачко звање, податке о садашњем и претходном запослењу, преглед стручног и научног рада, оцену стручног и научног рада кандидата за претходни изборни период, оцену о томе да ли су испуњени услови за стицање истраживачког звања, као и предлог научног већу за одлучивање.”

Члан 33.

У члану 86. ст. 1. и 2. мењају се и гласе:

„Звање научног сарадника и вишег научног сарадника стиче се за период од пет година, без ограничења броја реизбора, а звање научног саветника је трајно.

Реизбор је поступак поновног стицања истог звања за кандидате који нису стекли више научно звање. Ближи услови за реизбор, као и поступак реизбора уређују се актом о поступку и начину вредновања, и квантитативном исказивању научноистраживачких резултата истраживача који доноси министар.”

Ст. 3. и 4. бришу се.

У досадашњем ставу 5. који постаје став 3. после речи: „научног сарадника”, запета се замењује словом „и”, а речи: „истраживач-сарадник” и речи: „у прописаним роковима” бришу се.

Досадашњи став 6. постаје став 4.

Члан 34.

У члану 87. став 1. речи: „пре истека рока из члана 86. ст. 1-3 овог закона”, замењују се речима: „пре истека периода на који су бирани у одређено звање”.

Члан 35.

Члан 88. мења се и гласи:

„Научно, односно истраживачко звање може се одузети:

1) ако се сазнају нове чињенице, односно појаве докази из којих произлази да у тренутку избора у звање кандидат није испуњавао услове прописане овим законом и актом о поступку и начину вредновања и квантитативном исказивању научноистраживачких резултата истраживача који је био на снази у моменту избора у звање;

2) ако се утврди да научни радови на основу којих је кандидат изабран у звање представљају плагијат или садрже другу врсту етичких огрешења (радови су погрешни, а нису дате накнадне исправке и др.).

Поступак одузимања научног звања спроводи Комисија за стицање научних звања, а поступак одузимања истраживачког звања спроводи надлежни матични научни одбор (у даљем тексту: надлежна тела).

Поступак одузимања истраживачког, односно научног звања може покренути научно веће института, односно наставно-научно веће факултета, као и лице које има докторат наука и лице које има истраживачко, односно научно звање.

Поступак из става 3. овог члана покреће се подношењем образложеног захтева Одбору за етику у науци, са приложеним доказима и документацијом којима се поткрепљују чињенице за одузимање звања.

Ако Одбор за етику у науци утврди да постоје релевантне чињенице из става 1. тач 1) и 2) овог члана за одузимање звања, доноси закључак о спровођењу поступка за одузимање звања, а образложени захтев, са документацијом, као и закључак о спровођењу поступка за одузимање звања прослеђује Комисији за стицање научног звања, односно надлежном матичном научном одбору, у зависности да ли је поступак покренут за одузимање научног или истраживачког звања.

Надлежна тела из става 2. овог члана, дужна су да у року од 60 дана од дана пријема Закључка Одбора за етику у науци о покретању поступка за

одузимање звања и образложеног захтева, са доказима и документацијом, донесу одговарајућу одлуку. Одлука може бити позитивна којом се усваја захтев за одузимање звања или негативна којом се захтев за одузимање звања одбија као неоснован. Одлука надлежних тела из става 2. овог члана доставља се подносиоцу предлога захтева за одузимање звања и Одбору за етику у науци.

Одлука о одузимању звања коју донесу надлежна тела из става 2. овог члана је коначна, а против те одлуке лице коме је одузето звање може покренути управни спор у року од 15 дана од дана пријема одлуке.

Ако се донесе коначна одлука о одузимању звања, даном коначности одлуке, лице коме је одузето звање брише се из Регистра истраживача и престаје му право на пројектно финансирање по основу научноистраживачког рада, и распоређује се на упражњено радно место које одговара његовој стручној спреми, у складу са општим актом института, а ако таквог радног места нема, престаје му радни однос у институту.”

Члан 36.

После члана 88. додају се назив и чл. 88а и 88б који гласе:

„Одбор за етику у науци

Члан 88а

Национални савет доноси Кодекс понашања у научноистраживачком раду (у даљем тексту: Кодекс).

Кодекс дефинише принципе интегритета у научноистраживачком раду у циљу очувања достојанства професије, развијања и унапређивања морално-етичких вредности, заштите вредности знања и уважавања и подизања свести о одговорности истраживача у научноистраживачком раду, уз поштовање принципа академске честитости.

Ради праћења и спровођења норми Кодекса из става 1. овог члана, Министарство образује Одбор за етику у науци.

Одбор за етику у науци има председника и 12 чланова, из реда истраживача у звању научног саветника и редовног професора универзитета и академика.

Чланове Одбора за етику у науци именује и разрешава министар.

У Одбор за етику у науци министар именује: шест чланова на предлог Заједнице института Србије, шест чланова на предлог Конференције универзитета Србије, а једног члана предлаже Српска академија наука и уметности.

Одбор за етику у науци има председника кога бира из реда својих чланова, у складу са пословником о свом раду.

Мандат председника и чланова Одбора за етику у науци траје четири године, са могућношћу још једног избора.

Председник и члан Одбора за етику у науци може бити разрешен и пре истека мандата, и то: на лични захтев, на образложени захтев овлашћеног предлагача или образложени захтев већине од укупног броја чланова Одбора за етику у науци.

Одбор за етику у науци доноси пословник о раду којим се уређује поступак и начин одлучивања у случају нарушавања правила добре научне

практике, утврђене Кодексом из става 1. овог члана, као и друга питања од значаја за рад Одбора за етику у науци.

Члановима Одбора за етику у науци не припада накнада за рад.

Члан 88б

Одбор за етику у науци, кад утврди да истраживач крши правила и норме Кодекса понашања у научноистраживачком раду, овлашћен је да:

- 1) изриче јавну опомену;
- 2) доноси закључак о покретању поступка за одузимање истраживачког, односно научног звања, по захтеву научног већа института, односно наставно-научног већа факултета и лица која имају докторат наука или истраживачко, односно научно звање;
- 3) предложи забрану учешћа у раду тела која су задужена за старање о квалитету научноистраживачког рада (Национални савет за научни и технолошки развој, Комисија за стицање научних звања, Одбор за акредитацију научноистраживачких организација и матични научни одбори);
- 4) предложи забрану коришћења средстава за науку и истраживање опредељена према прописима о научноистраживачкој делатности на пројектима Министарства, за период од пет година.

Коначну одлуку о предлозима Одбора за етику у науци из става 1. тач. 3) и 4) овог члана доноси Министарство.”

Члан 37.

У члану 91. став 1. речи: „националном институту” замењују се речима: „институту од националног значаја”.

Члан 38.

У члану 92. став 1. речи: „националном институту” замењују се речима: „институту од националног значаја”.

Члан 39.

У члану 93. став 2. мења се и гласи:

„Истраживачу из става 1. овог члана у звању научног саветника који је у току радне каријере постигао врхунске међународно признате научне резултате и у последњих пет година рангиран је у највише категорије истраживача, према критеријумима Министарства, на предлог научног већа може бити продужен радни однос до навршених 67 година живота, уз претходно прибављено мишљење надлежног матичног научног одбора.”

После става 2. додаје се нови став 3. који гласи:

„Одлуку о продужењу радног односа истраживача из става 2. овог члана доноси директор института, а одлуку о продужетку радног односа истраживача који је на дужности директора института доноси управни одбор института, на основу претходно прибављеног мишљења надлежног матичног научног одбора.”

Досадашњи став 3. постаје став 4.

Члан 40.

У члану 98. ст. 1, 3. и 5. мењају се и гласе:

„Програм основних истраживања и усмерених основних истраживања, Програм истраживања у области технолошког развоја, Програм трансфера

знања и технологија и подстицања примене резултата научноистраживачког рада и Програм дугорочних истраживања од националног и стратешког интереса за Републику Србију финансирају се путем пројектног финансирања.

Пројектно финансирање обухвата финансирање научноистраживачког рада истраживача и финансирање директних материјалних трошкова истраживања, с тим што од укупних средстава за реализацију пројекта најмање 20% мора бити опредељено за финансирање директних материјалних трошкова истраживања.

Финансирање програма из става 1. овог члана врши се у складу са актом о њиховом избору, вредновању и финансирању који доноси министар, за сваки нови циклус истраживања.”

Ст. 6. и 7. бришу се.

Члан 41.

У члану 102. став 1. мења се и гласи:

„Финансирање научноистраживачког рада центра изузетних вредности врши се у складу са актом о критеријумима и мерилима за додељивање, потврђивање и финансирање центра изузетних вредности који доноси Национални савет.”

Члан 42.

У члану 104. став 1. мења се и гласи:

„За финансијска средства из буџета Републике намењена реализацији програма од општег интереса утврђених у члану 2. овог закона конкуришу, под једнаким условима, научноистраживачке организације које су уписане у Регистар научноистраживачких организација. Истраживачко-развојни центри и иновациони центри који су основани и обављају делатност у складу са законом којим се уређује иновациона делатност могу конкурисати за све програме од општег интереса, осим за Програм дугорочних истраживања од националног и стратешког значаја за Републику Србију. За реализацију Програма основних истраживања и усмерених основних истраживања истраживачко-развојни центри и иновациони центри могу да конкуришу као учесници на пројектима који имају за исход резултате из области иновационе делатности.”

У ставу 2. речи: „лица која су завршила основне студије и настављају усавршавање на магистарским, дипломским академским, специјалистичким академским студијама или докторским студијама” замењују се речима: „лица која су завршила основне академске студије и мастер академске студије, као и интегрисане студије и која су уписала докторске академске студије.”

Став 3. мења се и гласи:

„За финансијска средства из буџета Републике намењена реализацији програма од општег интереса утврђених у члану 2. тачка 14) овог закона могу конкурисати научноистраживачке организације које су уписане у Регистар научноистраживачких организација, издавачке организације, научна и научно-стручна друштва, у сарадњи са научноистраживачким организацијама. За програм утврђен у тачки 15) могу конкурисати научна и научно-стручна друштва која промовишу и популаризују науку и старају се о очувању научне и технолошке баштине, као и специјализоване организације и удружења која се баве додатним образовањем и усавршавањем талентованих ученика и студената за бављење научноистраживачким радом.”

Члан 43.

У члану 107а став 1. речи: „члана 11.” замењују се речима: „члана 30.”

Члан 44.

У члану 109. после става 4. додаје се став 5. који гласи:

„Аутономна покрајина и јединица локалне самоуправе могу да распишу конкурсе и за друге програме и пројекте, усаглашене са њиховим развојним и програмским документима ако за реализацију тих програма и пројеката имају обезбеђена средства у буџету аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе.”

Члан 45.

Институти који су уписани у Регистар научноистраживачких организација у складу са Законом о научноистраживачкој делатности („Службени гласник РС”, бр. 110/05, 50/06 – исправка и 18/10) усагласиће статут и друге опште акте са овим законом у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 46.

Влада ће донети Стратегију научног и технолошког развоја Републике Србије у року од деведесет дана од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 47.

Министар ће донети подзаконске акте прописане овим законом у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона.

Програме од општег интереса, утврђене у члану 2. став 2. тач. 1)-2) овог закона, министар ће утврдити и донети подзаконски акт о избору, вредновању научноистраживачких резултата и финансирању наведених програма у року од 90 дана од дана ступања на снагу овог закона.

Министар ће донети акт о поступку и начину вредновања, и квантитативном исказивању научноистраживачких резултата истраживача у року од 60 дана од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 48.

Влада ће именовати председника и чланове Националног савета у року од 60 дана од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 49.

Министар ће именовати председника и чланове матичних научних одбора у року од 60 дана од дана ступања на снагу овог закона.

Даном доношења акта из става 1. овог члана, председнику и члановима матичних научних одбора, именованим у складу са Законом о научноистраживачкој делатности („Службени гласник РС”, бр. 110/05, 50/06 – исправка и 18/10), престаје мандат.

Члан 50.

Поступци који су започети за стицање научних, односно истраживачких звања, према прописима који су важили до дана ступања на снагу овог закона, окончаће се по тим прописима, у року од шест месеци од дана ступања на снагу овог закона.

После истека рока из става 1. овог члана, започети и нови поступци за стицање научних звања, окончаће се у складу са овим законом.

Лица која су стекла научна, односно истраживачка звања по Закону о научноистраживачкој делатности („Службени гласник РС”, бр.110/05, 50/06 – исправка и 18/10) и Закону о војним школама и војним научноистраживачким установама („Службени лист СРЈ”, бр. 80/94 и 74/99 и „Службени лист СЦГ”, број 44/05), задржавају то звање за период на који су изабрана.

Изузетно од ст. 1. и 2. овог члана, истраживач-сарадник који је то звање стекао пре ступања на снагу овог закона, има право на један реизбор у трајању од три године.

Члан 51.

Финансирање пројеката који се реализују у оквиру Програма основних истраживања, Програма истраживања у области технолошког развоја и Програма суфинансирања интегралних и интердисциплинарних истраживања у циклусу истраживања од 2011. године наставља се до 30. јуна 2016. године, на начин и под условима прописаним актом о финансирању наведених програма донетим пре ступања на снагу овог закона.

Члан 52.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.